

II.

Когато въ полунощний часъ
Милувахъ те галено азъ,
И щомъ се въ просъница нѣжна
Въ прѣгръдки ми виждаше ти,
Пѡ-прѣлестна, страстна, небрѣжна
Въздишаше въ сладки мечти;
Тогасъ те пристискахъ пѡ-тѣсно
И пѣленъ съ блаженство небесно,
Въздишахъ съсъ тебе и азъ.
И послѣ съ цалувки най-страстни
Въздишай, ти думахъ, съ тихъ гласъ,
Въздишай, мой ангелъ, прѣкрасний.

III.

Когато се будеше ти,
Щомъ начне вѣстокъ да пламти
И още отъ сѣнища сладки
Омаяна биваше тамъ,
По бузи ти румени, гладки
Усмивка трептеше едвамъ,
Що часто сѣрдце ми подканя
За нови, пѡ-луди желанья!
И като цалувахъ вѣвъ тѣхъ
Тосъ огънь, кой нивга не гасне,
Ахъ смѣй се, ти думахъ съсъ смѣхъ,
Ахъ смѣй се, мой ангелъ, прѣкрасний!

Недовършено.

На най злѡщастний человекъ
Тя би обѣрсала сълзитѣ,
Тя бѣ изляла сладкъ лѣкъ
На мойтѣ болки ядовити.